



Tremtinys

LIETUVOS POLITINIU KALINIU IR TREMTINIŲ SĄJUNGOS SAVAITRAŠTIS
2007 m. vasario 23 d.

Eina nuo 1988 m.
spalio 28 d.

Politinės tylos mados

Tenka pripažinti, kad žmonės apskritai yra stipriai valdomi madu. Moterims turi įtakos aprangos ir kitokios mados. Tačiau stebétina, kad politinei bei visuomeninei galvosenai ir veiklai įtaką daro kartais nežinia kieno, o kartais, norintiems žinoti, žinomi valstybinių "naujos pasaulio tvarkos" galvosenos madu kūrėjai. Amerikoje per aukštąsias mokyklas ir globalistų kontroliuojamą žiniasklaidą sudaroma viešoji nuomonė, kad intelligentus susibūrimuose "nemadinga" kalbėti apie kurią nors nemalonią "politiką".

Šiandien ir Lietuvoje tenka nugirsti, jog "intelligentiškoje kompanijoje" bandantieji kalbėti apie valstybės reikalus būna nutraukiami (aukšto intelekto?) standartiniu pareiškimu: "Tik jau nepradékime politikuot". Isidėmétina, kad dažniausiai tik tam tikras politikavimas yra "politikavimas". Tai nulemia ištvirtinus politinę mada. O mados privalu laikytis, jei noribūti "madingas". Todėl spėtina, kad per politinio bukuomo madu, per bukinantį kultūrinį įsiskverbimą į vakariečių pasąmonę tautos tampa apatiškos net tiesioginiams islamo radikalų pavoju. Tad ir Neprlausomoje Lietuvoje šiuo metu bandymai įspėti apie atslenkantį oligarchinių, tautas žudantį, cunamį – globalizmą – atsimuša į madingą nepaisymo mūrą.

Nepretenduoju į pranašus. Tačiau bent jau tautos išlikimo klausimu turia teisę pasakyti: "Ar aš nesakiau?" Tiems, kurie dabar stebisi ir piktinasi, kad mus tebevaldo tie patys, kurie valdė okupacijos metais, nors "komunizmas yra žlugęs", priminsiu, kas apie tai buvo rašyta anksčiau. 1990 m. birželio 7 d. „Laisvojoje Lietuvoje“ buvo straipsnis "Per anksti šokti ant komunizmo kapo". Ten sako: "Komunizmas buvo laidojamas daug kartų, pradedant nuo Lenino dienų. Jis iš mirties patalo visad buvo prikeliamas "internacionalistų" daktarų Vakaruose".

1989 m. kovo 30 d. ten pat buvo paskelbtas straipsnis "Komunizmo budynės belaukiant". Jame pasakojama apie 1988 m. retą progą politikos klausimais akis akin padiskutuoti su autoritetingais JAV lietuvių "liberalais". Siūliau prisidėti prie amerikiečių, ku-

rie bando sustabdyti JAV technologinę pagalbą sovietams – ypač kremlininkų arūpinimą kompiuteriais. "Ko Tu, Vilnius, dar kovoji prieš komunizmą? – stebėjosi vienas. – "Juk komunizmas jau yra lavonas". Surikau su tokia galimybe, tačiau nurodžiau, kad "krikščioniškas mokslas reikalauja lavoną palaidoti". Lietuvoje dabar dar jaučiamas stipros komunistinis tvaikas rodo, jog Lietuvos krikščionys nėra atlikę krikščioniškos pareigos – palaidoti „raudonajį lavoną“.

Komunistų galios atgaivinimo numatyti nereikėjo pranašystės dovanos: pakako susipažinti su gausia informacija apie Vakarų ir Rytų globalistų bendradarbiavimą siekiant užgrobtį pasaulinę valdžią. Tam sukurti vienu iš reikalingų regionų numatyta "Eurazija". I ją būtų įeinama per, anot "Gorbio", "Naują europinį sovietą" – briuselinę Europos Sąjungą. Apie tai buvo rašyta 1996 m. rugsėjo 29 d. „Tremtinje“, straipsnyje "Baltijos valstybės surusinėje Europoje". Jame primeinama apie JAV prezidento B. Klintono pareiškštą "Rusijos pirmumą" NATO narystei. Taipogi įspėta apie trijų aukštų Klintono pareigūnų pasirašytą spaudoje paskelbtą straipsnį, pavadinčią "Nepadalytos Europos link – įtraukiant Rusiją".

Isidėmétina, kad pasaulinės tironijos architektai labai rūpestingai tylos priedangomis slepia savo planus nuo žmonių. Vadinas, jie žino, jog pakankamai žinių apie tai iškilus viešumon, jų statomas "Babelio bokštas" be matant sugriūtų. Pavyzdžiu, į JAV prezidento postą kandidatavęs amerikanistas Patrikas Biukenas (Patrick Buchanan) pareiškė: "Nauja pasaulio santvarka sugriūtų kaip kortų namelis, jei aš atsidurčiau Baltuosiuose Rūmuose".

Neseniai paaiškėjo, jog ES Parlamento kaireje kilo panika, kai dešinieji ("nacionalistai") susiorganizavo į svarią Parlamento frakciją. Tuoj buvo pamiršta "žodžio laisvė vienims" ir ieškota būdų tildyti nacionalistus. Tad informuokime, informuokime ir veikiame prieš tautų žudikus. Jie yra sustabdomi. Lietuviai nėra "vienui vieni".

Vilius BRAŽENAS

Vasario 16-osios šventė Kaune

Nuolatinė kauniečių švenčių minėjimo ir susibūrimo vieta – Vytauto Didžiojo karo muziejaus sodelis. Gausiai dalyvaujant valdžios atstovams, miestelėnams ir svečiams Vasario 16-ają čia buvo pakelta Vyčio Kryžiaus ordino vėliava, virš Kauno praskrido NATO – Belgijos karališkųjų oro pajėgų naikintuvai.

"Tremtinio" inf.



Prie Amžinosis ugnies aukuro Zenono Šiaučiulio nuotr.

Vykdykime istorinę misiją

Akivaizdu, kad prieš rinkimus, ypač į vietas savivaldą, visų partijų atstovai tampa dėmesingesni, geranoriškesni mums, buvusiems politiniams kaliniams ir tremtiniam, atidžiau išklauso mūsų reikalavimų.

Būkime ir mes politikais, pasinaudokime šia situacija, juolab, kad siekiame ne egoistiškų tikslų, o pilietiškumo, patriotiškumo nuostatų įtvirtinimo mokyklose. Dabar, kai jaunimas kone masiškai bėga į užsienį, tai ypač aktualu. Patriotiškai nusiteikęs žmogus gerai pamastys, ar dėl didesnio atlygio verta išduoti šalį, atskirti savovaikus nuo tautos

kamieno.

Jei nuo Atgimimo pradžios mokykla, kaip buvo savojama, būtų tapusi tautine tikraja žodžio prasme, visuomenė būtų daug dvasingesnė, emigracija ne tokia gausi (prieškaryji buvo dešimterio-pai mažesnė, nors žmonės gyveno skurdžiau, šeimose augo po 5–7 vaikus, provincijos gyventojai negaudavo pensijų).

Mes, buvę politiniai kaliniai ir tremtiniai, daug nuveikėme gaivindami sovietmečiu suniokotą tautos istorinę sąmonę, skaudžiausius istorijos puslapius (rezistenciją, kalinius, tremtį).

(keliamo į 4 psl.)

Savanoriu maištas vyko ne tik Lietuvoje

Pastaraisiais mėnesiais Lietuvoje dėl visiškai neaiškių (teisingiau – iki šiol garsiai neįvardytų) priežasčių labai aktualiai tapo 1993 metų savanorių akcija pakaunėje. Šią temą noriai eskaluoja žiniasklaida bei politikai, pasinaudodami šiai įvykiai kaip kaltinimų rinkiniu, skirtu juodinti kaip tik dabar labai gerus reitingus turinčią Tėvynės sąjungą, jos vadovybę bei žinomiausius dešiniuosius politikus. Mažato, Valstybės saugumo departamento suorganizavo specialią akciją prieš Laisvės kovų dalyvį Algirdą Petruskevičių ir viešai į jį teisia neva už ginklo pardavimą. A.Petrusevičiaus veikla taip pat kažkieno specialiai siejama su 1993 metų savanoriais.

Idomiausia tai, kad tokie išpuoliai, įvykdyti ir vykdomi prieš A.Petrusevičių ir kitus Laisvės kovų dalyvius, vyksta ne tik Lietuvoje. Štai sausio mėnesį agentūra BNS pranešė, kad Estijoje "saugumo policija iškėlė baudžiamąjį bylą dėl neteisėto ginklų arsenalo laikymo trijų savanoriškos krašto apsaugos organizacijos "Kaitseleit" narių namuose. Kol kas aptiktų ginklų kilmę neaiški. Policija aiškinasi, kokiui tikslui buvo laikomi ginklai".

Šis neįtikėtinas Lietuvoje ir Estijoje tuo pačiu metu vykstančių įvykių sutapimas verčia susimąstyti. Reikšmė gimsta gretinant panašumus ir atrendant skirtumus. Norėdamas išsiaiškinti, ar šie sutapimai atsižirkiniai, ar ne, "Tremtinys" padarė nedidelį ekskursą į Estijos praeitį. Surasti panašumai lygiai tokį pačių įvykių, kuriuos prieš išvedant okupacine sovietų kariuomenę 1993 metais išgyveno Lietuva, verčia ne tik susimąstyti, tačiau ir pašiurpti. Šie panašumai gali reikšti ir tai, kad minėti įvykiai Baltijos šalyse buvo suplanuoti, surežisuočioti ir mėginti išnaudoti Rušijos naudai.

Lietuvoje 1993 m. liepos 31 d. iškilo problemų savanorių grupei, vadovaujamai SKAT Kauno rinktinės jaunesniojo leitenanto J.Maskvyčio, jam pasitraukus iš tarnybos.

(keliamo į 4 psl.)



Laikas keistis!

Konservatyvioji savivalda – šeimai, bendruomenei, verslui ir piliečiams

LR savivaldybių tarybų Vilniaus miesto rinkimų apygardos Tėvynės sąjungos sąraše Nr. 20 yra įrašyti trys Tėvynės sąjungos politinių kalinių ir tremtinių frakcijos nariai:



Nr. 22 – Juozas Stanėnas, gimęs 1958 m. tremtyje – Krasnojarsko krašte. Aktyviai dalyvauja Lietuvos politinių kalinių ir tremtinių sąjungos veikloje, yra tarybos ir valdybos narys, Grigiškių filialo pirmininkas. Nuo 2004 m. – Tėvynės sąjungos narys, TS PKT frakcijos tarybos ir valdybos narys, TS PKT frakcijos Grigiškių skyriaus pirmininkas. Nuo 2006 m. – Tėvynės sąjungos Grigiškių sk. pirmininkas. Grigiškių „Šviesos“ vidurinės mokyklos labdaros ir paramos fondo valdytojas. Domisi politika, valstybės valdymu, ekonomika, savivalda, sveikatos apsauga, švietimu, socialiniais

ir užsienio reikalais, energetika, statyba, informacinėmis technologijomis.



Nr. 25 – Petras Musteikis, gimęs Lietuvoje, 1948 m. buvo ištremtas, mokėsi Tomsko geležinkelio institute. Nuo 1961 m. – vilnietis. Dirbo dyzelinių traukiniių depe, Aukštutinėje transporto mokykloje, Vilniaus Gedimino technikos universitete, LR susisiekimo ministerijoje, užsienyje. Kėlė kvalifikaciją užsienyje. Šiuo metu – LR Seimo nario Povilo Jakučionio padėjėjas. Visuomeninė ir politinė veikla: Sajūdyje, Lietuvos politinių kalinių ir tremtinių sąjungoje (tarybos, valdybos narys, Vilniaus apskrities koordinatorius), Tėvynės sąjungoje (prezidiumo narys nuo 2006 m., PKT frakcijos valdybos pirmininko pavaduotojas). Visuomeniškas, komandos ir konservatyviųjų vertbių žmogus.



Nr. 51 – Jonas Cimbolaitis, gimęs 1958 m. tremtyje – Tiumenėje. 1981 m. baigė Kauno politechnikos instituto Statybos ir santechnikos fakultetą. Dirbo KSPI, vėliau – TSO tuometiniame Kapsuke. 1984 m. vedė ir apsigyveno Grigiškėse. 1984–1989 m. dirbo „Litbumprom“ REC meistru, ŠECviršininko pavaduotoju, vyr. energetiko pavaduotoju. Nuo 2001–2004 m. dirbo Valstybinio socialinio draudimo – „Sodros“ fondo valdyboje, 2004–2006 m. – NMA. Šiuo metu dirba AB „Požeminiai darbai“ Vilniaus filialo direktoriumi. Aktyvus Sajūdžio Grigiškių grupės narys, Lietuvos politinių kalinių ir tremtinių sąjungos narys, dabar – Tėvynės sąjungos narys.

Žmona Vidmina – farmacinkė, sūnus Andrius – VU studentas, duktė Raminta – moksleivė.

Rinkimų agitacija apmokėta iš Tėvynės sąjungos rinkimų sąskaitos. Užs. Nr. 003

LR savivaldybių tarybų Kauno miesto rinkimų apygardos Tėvynės sąjungos sąraše Nr. 20 įrašyti penki TS politinių kalinių ir tremtinių frakcijos kandidatai:

Nr. 16 – Gėlytė Treikauskienė, g. 1954 m. Dirba Kauno mst. savivaldybės administracijos interesantų priimamojo vyr. specjaliste. LPKTS ir TS politinių kalinių ir tremtinių frakcijos Kauno skyriaus Vilijampolės poskyrio pirmininkė.

Nr. 29 – Juozas Savickas, g. 1945 m. Dirba Lietuvos energetikos institute, yra šio instituto profesinės sąjungos pirminkas. TS politinių kalinių ir tremtinių frakcijos Kauno skyriaus tarybos narys, TS Kauno sueigos tarybos narys.

Nr. 39 – Margarita Staniulytė, g. 1967 m. Dirba Kauno būtinės paslaugų ir verslo mokyklos cheminio valymo punkto vedėja, darbo teisės ir darbo saugos mokytoja. TS politinių kalinių ir tremtinių frakcijos Kauno skyriaus tarybos narė, TS Kauno sueigos tarybos narė.

Nr. 42 – Vladas Sungaila, g. 1957 m. Baigė Vilniaus universitetą. Dirba UAB „AG TRADE“ logistikos vadybininku. TS politinių kalinių ir tremtinių frakcijos Kauno skyriaus Panemunės poskyrio pirmininkas, TS Kauno sueigos tarybos narys.

Nr. 43 – Serapinas Kitkauskas, g. 1933 m. Inžinierius mechanikas, projektuoja energetines katilines. TS politinių kalinių ir tremtinių frakcijos Kauno skyriaus tarybos narys.



Kauno mst. rinkimų apygardos TS politinių kalinių ir tremtinių frakcijos kandidatai (iš kairės): Juozas Savickas, Gėlytė Treikauskienė, Serapinas Kitkauskas, Margarita Staniulytė, Vladas Sungaila

Rinkimų agitacija apmokėta iš Tėvynės sąjungos rinkimų sąskaitos. Užs. Nr. 002.

LR savivaldybių tarybų Pakruojo rajono rinkimų apygardos Tėvynės sąjungos sąraše Nr. 20 TS politinių kalinių ir tremtinių frakcijos kandidatas

Nr. 3 – Vidmantas Palujanskas, g. 1953 m. Pasvalyje. Aukštaijų moksłai baigės Kauno politechnikos institute, sukurės šeimą, šiame mieste ir liko gyventi. Per šešerius metus pagaliau atgavės giminės ūki Pakruojo r., Kreivakiškyje, Vidmantas Palujanskas atvyko čia pasiryžęs atstatyti nuniokotus giminės namus. Jo ūkis tapo kultūros traukos centro rajone ir visoje Lietuvos.

V. Palujanskas aktyviai dalyvauja visuomeninėje ir politinėje veikloje. Yra



LPKTS Pakruojo filialo pirmininkas, Tėvynės sąjungos Pakruojo skyriaus pirmininko pavaduotojas, TS politinių kalinių ir tremtinių frakcijos valdybos pirmininko pavaduotojas.

Rinkimų agitacija apmokėta iš Tėvynės sąjungos rinkimų sąskaitos. Užs. Nr. 005

LR savivaldybių tarybų Klaipėdos miesto rinkimų apygardos Tėvynės sąjungos sąraše Nr. 20 yra šie TS politinių kalinių ir tremtinių frakcijos atstovai:

Nr. 2 – Pranciškus Vytautas Mickus – LPKTS Klaipėdos filialo pirmininkas,
Nr. 7 – Zenonas Cerkauskas – Klaipėdos mst. tarybos narys,
Nr. 10 – Jurgis Mykolas Enziulaitis – LPKTS Klaipėdos apskrities koordinatorius,
Nr. 11 – Janina Martišienė – LPKTS Klaipėdos filialo Ma-

rių poskyrio pirmininkė,
Nr. 14 – Salomėja Živilė Kažinauskienė – gydytoja,
Nr. 15 – Vytautas Saikauskas – LPKTS Klaipėdos filialo choro vadovas,
Nr. 16 – Valentina Peteliūnenė – gydytoja,
Nr. 17 – Danutė Zarembienė – chormeisterė,

Nr. 21 – Algimantas Zigmantas Knystautas – inžinierius,
Nr. 23 – Donatas Jucys – inžinierius.

Tai gyvenimo užgrūdinti žmonės. Jie sugebės suprasti, atjausti ir kovoti už jūsų, klapdėtiečiai, interesus!

Rinkimų agitacija apmokėta iš TS rinkimų sąskaitos. Užs. Nr. 004

Seimo socialinių reikalų ir darbo komiteto informacija

ES rūpinasi darbo sauga

“Globalizacija, visuomenės senėjimas, migracija, darbo ir asmeninio gyvenimo pusiavysra, mokymasis visa gyvenimą, darbo sauga... Anot keturių ES agentūrų, saušio pabaigoje Europos Parlamente pristačiusių savo 2007 m. darbo programas, Europos darbo rinka turi rasti atsakymus į visus šiuos iššūkius, “ – teigė LR Seimo narė, Seimo socialinių reikalų ir

darbo komiteto narė Vincė Vaidevutė Margevičienė.

Europos gyvenimo ir darbo sąlygų gerinimo fondo (EUROFOUND) darbas šiemet bus sutelktas ties globalizacijos, ES plėtros, migracijos, demografinės kaitos, Europos lygių galimybų metų, socialinės apsaugos klausimais.

„Europos mokymo fondas (ETF) svarbiausiu 2007 m. iš-

šūkiu laiko perejimą nuo griežtai profesinio rengimo prie daug platesnių įgūdžių, atitinkančių darbo rinkos poreikius, ugdymo. Europos saugos ir sveikatos darbe agentūra (OSHA) šiemet vykdys kampaniją prieš kompiuterių vartotojus puolančias kaulų ir raumenų ligas, analizuojas stresą darbe, darbo laiką, profesines ligas ir nelaimingus atsitikimus darbe. Be to, OSHA tirs vibracijų, odos sutrikimų, ultravioletinio spinduliavimo pasekmes, – informavo V. V. Margevičienė.



Atviras laiškas valstybės Prezidentui Valdui Adamkui

Aštuoniasdešimt devintąjį atkarto valstybingumo ir Nepriklasomybės septynioliktyjų metinių išvakarėse Lietuvoje vykstantys reiškiniai mane, visą savo sąmoningą gyvenimą pašventusių Lietuvos laisvei ir krikščioniškosios moralės reikalams, verčia kreiptis į Jus – valstybės vadovą ir piliečių konstitucinių teisių garantą, dėl klausinymų, kurie, atrodytų, seniai turėjo būti sutvarkyti, nebetyvroti grėsmę mūsų Tautai.

Aš kartu ir daugybė mano likimo ir pažiūrų žmonių atidžiai stebime tai, ką vadiname Lietuvai ir jos žmonėms okupacijos metais nusikaltusių asmenų antiliustracija. Jau visi aiškiai matome: KGB, kaip organizuota visuma, kaip slaptas valstybės ir visuomenės valdymo būdas, išliko ir kelia vis didesnį pavoju Lietuvai, jos žmonių ateičiai. Šiandien jau nekalbame apie Lietuvai nusikaltusių apdovanojimus valstybės ordinais ir medaliais. Vilniaus apygardos administracinis teismas, atsižvelgdamas į buvusio KGB Lietuvos padalinio I skyriaus darbuotojo teiginius, pilnateisiam veikimui valstybėje sugrąžino asmenį, kurį Atgimimo pradžioje į Vilnių atsivežė pats minėto KGB skyriaus (užsienio žvalgybos) viršininkas Vytautas Karinauskas. Tas anuomet atvežtas, o šiandien „nuliustuotas“ asmuo sėbрамs kalbėdavo, kad jam skirta būti Lietuvos Prezidentu. Gal šios idėjos dar neatsisakyta?

Plačiai nuskambėjo, kad Lietuva gali būti sukomprimituota Europoje dėl Žmogaus teisių teismo sprendimų nevykdymo, susijusio su priežmogaus teises veikusių asmenų veiklos įstatyminių apribojimais. Ir kad egzistuoja apmąstytas veikimas tokiai kompromitacijai pasiekti. Mūsų, sovietmečio disidentų, žiniomis, buvusių literinių KGB agentų esama tarp teisėjų, atstovaujančių Lietuvai Europos Sąjungos teismuose. Ar ne jie daro poveiki tenyščiam teisėjų korpusui ir koordinuoja Lietuvos kompromitavimo veiksmus?

Kaip asmuo, ilgai sektas sovietinių slaptųjų tarnybų ir nuo jų patyrusi viską, ko galima tikėtis įstatyminių ir sąžine nevaržomųjų, noriu Jūsų Ekselencijos dėmesį atkreipti į išryškėjusį man gerai pažystamo Liudviko Simučio sekimą.

(keliamo į 4 psl.)

Ivykiai, komentai

Pavojaus židinys Amerikos žemynė

JAV prezidentas Džordžas Bušas įgijo dar vieną galvos skausmą. JAV pašonėje ēmė reikštis marksistas leninietis, nepaprastai agresyvus veikėjas, tituluojantis save Markso, Lenino ir pasiligojusio Kubos diktatoriaus Fidelio Kastro mokinį, Venesuelos prezidentas Hugo Čavesas. Jis skelbiasi esąs didelis Maskvos ir karingų Iranų ajančių draugas. Ir ne tik. Štai praėjusių metų pabaigoje H.Čavesui lankantis Maskvoje jam buvo surengtas pom-pastiškas priėmimas. Tuo pačiu buvo pasirašytas Rusijos ir Venesuelos susitarimas dėl moderniausios rusiškos ginkluotės, išskaitant naujausius rusiškus naikintuvus ir sraigtasparnius, per davimo Venesuelai net už tris milijardus dolerių. Maskva, nieko nelaukdama, ēmė gabenti ginklus H.Čaveso režimui palaikyti. Negana to, sparčiai statoma garsiųjų rusiškų automatų „Kalašnikov“ gamykla. Naujasis socializmo kūrėjas nusprendė apginkluoti „Kalašnikovais“ visus Venesuelos vyrus ir moteris. Nepamirškime, kad Venesuela – tai ne nuskurdusi, jau beveik iš-

braukta iš Kremliaus globalinių planų Kuba. Venesuela turtinga gamtinių išteklių, pirmiausia naftos ir duju. Todėl H.Čavesui nekyla jokių problemų atsilyginant Maskvai už modernią ginkluotę.

Taigi šiuo metu beveik visi JAV ir Venesuelos ryšiai yra faktiškai nutrūkė. Bet tai dar ne viskas. Venesuelos parlamentas, kuris tapo Hugo Čaveso „kišeniniu“, kaip ir Rusijos valstybės Dūma, klausniai šokanti pagal V. Putino balaika, vieningai pritarė įsakymui, pagal kurį marksistui leminiečiui H.Čavesui suteikioti ypatingi įgaliojimai. Tai yra valdyti šalį ne remiantis konstitucija ar įstatymais, o savo dekretais.

Artimiausiu metu H.Čavesas ketina išbraukti iš konstitucijos straipsnį, kuriame skalbiama, kad tas pats asmuo negali būti renkamas prezidentu daugiau kaip tris kadencijas. Taigi H.Čavesas, kaip ir kitidiktatoriai, numato būti prezidentu iki gyvos galvos.

Kaip ir dera „naujojo socializmo“ kūrėjui, H.Čavesas vykdo visuotinę nacionalizavimo kampaniją. Nacionalizuojamos ne tik didžiosios

naftos perdirbimo įmonės. Užsimota nacionalizuoti net mažas privačias parduotuves kartu su visomis maisto atsargomis. Visa tai vykdoma prisidengiant rūpesčiu dėl paprastų žmonių. Nežiūrima, kad buvusios sovietinės imperijos ar Kubos modelis – tariamai rūpintis „darbo žmonėmis“ ir jų gerove – atvedė prie visiško ekonomikos kracho ne tik Kubą, bet ir visą socialistinį lagerį. Venesuelos žmonės, patikėję rožiniais marksisto H.Čaveso pažadais, jau savu kailiu pajuto, ką iš tiesų reiškia naujas socializmas. Nustačius maksimalias pagrindinių maisto produktų kainas, iš parduotuvių ir turgaus prekylių dingo mėsa, cukrus, pienas ir kiti produktai. Parodutuvių savininkai ir gamintojai stveriasi už galvų, nes tai reiškia ne ką kita, kaip visišką jų verslo žlugimą. Nepaprastai suklesėjo juodoji rinka, tačiau kainos neprieinamos paprastiems Venesuelos žmonėms, kurių gerove neva rūpinasi JAV ir Dž. Bušo didžiausiu prieš pasiskelbęs Venesuelos diktatorius.

Diktatoriniai režimai Pie-

tų Amerikoje – jokia naujiena. Tačiau Venesuelos diktatorius užmojai kelia vis didesnį pavoju ne tik Pietų Amerikos regiono taikai ir saugumui. H.Čaveso skelbiama „21 amžiaus socialistinė revoliucija“ Vašingtonui gali sukelti didelių problemų. Nė kiek ne mažesnį nei Irakas ar Afganistanas, arba Irano branduolinės ambicijos. Šioje situacijoje, ypač kai pasaulioje vis didėja tarptautinio terorizmo grėsmė, naujo įtampos židinio atsiradimas Pietų Amerikoje nieko gera nežada nei Venesuelos gyventojams, nei pasaulio saugumui. Nereikia aiškinti, kodėl H.Čavesą taip gerai bemat įvertino Maskva, Teheranas ir Pchenjanas. Visa ši kompanija siekia vieno tikslą – sukelti pasaulioje didžiulę antiamerikietišką bangą. Kuo tai gali baigtis, nesunku prognozuoti. Juk susilpnėjus JAV, tokį kaip H.Čaveso režimas Venesueloje atsiradimo pavoju tik padidėtų. Tai niekogeranėžada ir prabangoje paskendusiai Vakarų Europai, kuri propirštus žiūri į Rusijos prezidento užmačias tvarkytis pasaulioje lyg kokiam „kolchoze“.

Kremliaus paraiška tvarkyti pasaulį

Pasaulis tebekomentuoja daug nerimo sukelusią Kremliaus valdovo V. Putino kalbą, pasakyta Miuncheno tarptautinėje konferencijoje saugomo klausimais. Dauguma komentatorių ir politikų, išskyrus kairiuosius ir vadinančius liberalus, pripažsta, kad V. Putinas Miunchene atvirai paskelbė apie Rusijos imperines ambicijas.

Štai keli užsienio žiniasklaidos vertinimai. Londono BBC radijas: „Putino kalba gali įteiti į istoriją kaip Rusijos pretenzijos tarptautinius reikalus keisti taip, kad jie būtų priklausomi nuo Maskvos“. Įtakinges JAV laikraštis „The New York Times“: „Putinas, nusimetės diplomatinių etiketų, perskaitė gausų pluoštą skundų dėl tariamo amerikiečių viešpatavimo pasaulyje. JAV senatorius Dž. Makeinas pareiškė, kad V. Putino kalba buvo pati agresyviausia po „šaltojo karo“ pabaigos, o kai kurie sakiniai – aiškiai iššaukiantys Rusijos konfrontaciją ne tik su JAV, bet ir su visu pasaule.“

Akivaizdu viena – Kremliaus, atvirai pradėjės naują

ginklavimosi etapą, tampa tokas pat agresyvus, kaip ir SSRS laikais. Be to, visos pastangos dedamos ne tik Europai, bet ir pasauliui suskaldyti, pirmiausia sukeliant antiamerikietišką isteriją. Žinoma, tas „frontas“ prieš Vašingtoną turi būti vadovaujamas Maskvos. Neatsitiktinai Miunchene V. Putinas pabrėžė, kad pasaulio šalių bendrasis vidaus produktas (BVP) nuolat auga, ir naujų ekonominių centrų potencialas netrukus išstums Jungtines Valstijas iš lyderių pozicijų. Tada, V. Putino žodžiais, atsiras „daugiapoliarinė politinė erdvė“, žinoma, vadovaujama Rusijos. V. Putinas teigė, kad šiuo metu Kinijos ir Indijos BVP pagal paritetinę perkaupmą galiau jauviršija JAV. Pagal tą patį principą bendrasis Brazilijos, Rusijos, Kinijos, Indijos vidaus produktas jau didesnis nei visos Europos Sąjungos. Šitokie Kremliaus išvedžiojimai skirti ne tik sumenkinti JAV ekonominę galia, bet ir pasitikėjimą Jungtiniems Valstijomis. Bet tai ne viskas. V. Putinas reikalauja, kad visos tarptautinės karinės

operacijos, nukreiptos prieš tarptautinį terorizmą, būtų vykdomos tikai su Jungtinių Tautų Organizacijos pritariamu. Tai reiškia, kad be Rusijos sutikimo nevalia būtų panaudoti jėgos jokiuose tarptautinę įtampą keliančiuose židiniuose. Žinant, kad Rusija turi veto teisę JT Saugumo Taryboje, visiškai aišku, jog Kremliaus užsimojo tvarkyti pasaulio reikalus pagal savo kurpalį. Štai Maskva aiškiai priešinasi ES pateiktam planui dėl Kosово nepriklasomybės ir oficialaus atsiskyrimo nuo Serbijos. Nors minėtas Suomijos diplomatė Marti Ahtisaario pateiktas planas numato suteikti serbų mažumai Kosovo daugybę teisių be privilegių, Maskva dabar dedasi esanti Serbijos gynėja „nuo Vakarų kėslų“, kurie neva siekia késintis į Serbijos teritorinį vienissimą. Ir visai nesvarbu, kad 90 proc. Kosovo gyventojų – albanai, nenorintys net girdeti apie autonomiją Serbijos sudėtyje ir siekiantys tiktaiviskos nepriklasomybės. Nešenai viešėjės Vašingtone Rusijos užsienio reikalų mi-

nistras Sergejus Lavrovas pareiškė, kad Kosovas privalo būti Serbijos sudėtyje ir pagrabinė, kad Rusija neis į jokius kompromisus tuo klausimu. Dar daugiau, patys aukščiausiai Kremliaus asmenys nedviprasmiškai pabrėžia, kad jeigu Kosovo provincija paskelbs savo nepriklasomybę, tai Rusija peržiūrės faktiškai jos okupuotą Abchazijos ir Pietų Osetijos bei Padnestrės statusą. Leidžiama aiškiai suprasti, kad tokiu atveju Maskva pripažins Abchazijos, Pietų Osetijos ir Padnestrės „nepriklasomybę“, gal net, „liaudžiai prašant“, priims į Rusijos Federacijos sudėtį.

Tai, kad Kremliaus politika agresyvės ir toliau, aiškiai rodo gynybos ministro Sergejus Ivanovo paskyrimas pirmuoju Rusijos vyriausybės vicepremjeru su labai dideliais įgaliojimais. Galima neabejoti, kad netrukus S. Ivanovas pakeis dabartinį Rusijos premjerą M. Fradkovą. Taigi, atrodo, kad čekistinis kagibistinis aparatas žada užimti visus svarbiausius Kremliaus kabinetus.

Jonas BALNIKAS



Keletas teiginių dėl vykdomos kampanijos

Esu kaltinamas, kad per okupaciją – nuo 1953 metų buvau aktyvus kovotojas (Kauno pogrindinė „Geležinio Vilko“ organizacija), kad visais įmanomais būdais kaupiau šaudmenis, sprogmenis ir ginklus. Kaltinamas, kad prasidėjus Atgimimui su ginklu rankoje dalyvavau Aukščiausiosios Tarybos gynyboje, kad gaminau granatas ir „Motolovo kokteilius“ Aukščiausiosios Tarybos ir kitų valstybinių objektų gynybai, kad 1991 metais, iškūrus valstybinę eksperimentinę įmonę „Vytis“ su kitais bendražygiais kūrėme lietuviškus ginklus tam turėdami trių Ministrų Pirmininkų licencijas.

Sovietų ultimatumai, kruvinojo Sausio 14-kių, kai tankų vikšrais buvo traiškomi be ginkliai nepriklausomybės gynėjai, vienareikšmiškai rodo, kad sovietų okupantas, užtvindės visą Lietuvą iki dantų ginkluotomis NKVD ir kitų baudėjų divizijomis, buvo pasirengęs per trumpą laiką su naikinti galimus pasipriešinimo židinius iš viso laisvojo Vakarų pasaulio akivaizdoje brutaliai sutrypti gležnute Lietuvos nepriklausomybę.

Naivu ir nedovanotina nėjvalgu manyti, kad Lietuvoje nebūtų kilięs stichiškas pasipriešinimas reokupacijai ginklu. Tai patvirtina 19 a. ir 20 a. vokusius sukilimų ir partizaninio karo patirtis. Tautinės savimonės ir pilietinės pareigos jausmo nepradarė. Tėvynės sūnūs ir dukterys tam ruošesi net mirtino pavojaus akivaizdoje. Laisvės gynimo dvasia

(atkelta iš 1 psl.)
buvo gyva per visus penkias dešimt okupacijos metų.

Tik po dešimties metų, būtent nuo 2000 m., pradėjo galioti LR ginkluotos gynybos ir pilietinio pasipriešinimo agresijai įstatymas, įteisinantis piliečių pasipriešinimą agresijai “visais įmanomais būdais, neuždraustais visuotinai pripažintų tarptautinės teisės normų.”

To išskirtinai didelių krizių ir pavojuj meto įvykius Lietuvos Respublikos teisėsaugaturė vertinti ne sovietiniam okupantui palankiu būdu. Antisovietinio pasipriešinimo dalyviai, kaip ir okupacijos metais, įvardijami nusikalteliais, nors tarptautinėje praktikoje pripažystama tautos teisė gintis nuo agresorių ir užpuolikų.

Buvau suimtas su įkalčiais po keletą metų trukusių suplanuotų Valstybės saugumo departamento (VSD) provokacijų. Valstybės saugumo departamentas, mano nuomone, gundydamas pinigais ir šantažuodamas privertė mano bendražygi, kuriuo aš pagrįstai pasitikėjau, imituoti nusikalstamą veiką, dangstant ją tariamai dorais patriotiniai tikslais. Jis buvo VSD užverbuotas su tikslu išprovokuoti mane ir būtinai įtraukti į nusikalstamą veiklą. Tai buvo daroma nuosekliai ir ilgai, kol po ilgų įkalbinėjimų aš nusileidau ir sutikau padėti savo bendražygiui, neįtardamas, kad jis galėtų būti provokatorius. Tai buvo didelė mano klaida.

(keliamo i 5 psl.)

Atviras laiškas valstybės Prezidentui Valdui Adamkui

(atkelta iš 3 psl.)

Tik Jūs begalite iniciuoti tyrimą, kas ir kurioms speciaлиioms tarnyboms davė leidimus klausytis šio žmogaus, buvusio partizano, buvusio Seimo nario, gausios šeimos tėvo, pokalbių. Ir kas tie „kurmiai“ (šiuo atveju, be abejonių, Valstybės saugumo departamento ir kitų teisinių institucijų vadovybė), kurie nutekino informaciją „vainauskinei“ žiniasklaidai jų bendrai sumąstytiems tikslams pasiekti. Ar likusių nepapirkštų, kalėjimus ir lagerius praėjusių partizanų, politinių kalinių ir kitų disidentų persekiojimas nuo šiol taps Lietuvos vidaus politika?

Aš suprantu, kad dar pir-

mojo kandidatavimo į Lietuvos Prezidento postą metu duotas Jūsų viešas įsipareigojimas sutvarkyti Lietuvos teisę yra nepakeliamai sunkus. Sovietijos paveldas teisėje kaip ta hidra. Bet neleistina, kad jos aukomis taptų žmonės, kurių kaltė teisinių būdais neįrodyta. Dar baisiau, jei ji kurpiama metodais, kuriuos anuomet mane privertė gerai išstudijuoti. Tad sveikindama Jūsų artimus žmones ir Jūs Valstybės atkūrimo dienosprograma prašau viešai pasisakyti ir klausimais, kuriuos iškėliau, ir kurie rūpi ne man vienai.

Linkédama geros sveikatos,

sesuo
Nijolė SADŪNAITĖ

Savanorių maištas vyko ne tik Lietuvoje

(atkelta iš 1 psl.)

Tada premjeras A. Šleževičius pranešė, kad i Kauno miškų yra pasitraukė apie 140 vyrų, visi jie ginkluoti automatais, pistoletais.

Tais pačiais metais liepos 28 d. naujienų agentūra ETABALTIJA pranešė, kad Estijos vyriausybė nutarė išformuoti savanoriškų krašto apsaugos pajėgų “Kaitseleit” (jėgerių) kuopą, ir laikinai premjero pareigas einantis Estijos užsienio reikalų ministras Trivimi Veliste tai įvertino palankiai. Savanorių kuopa Estijoje triskart atsisakė vykdyti ginkluotų pajėgų vado įsakymą. Kuopa sumaištavo ir su ginklais pasitraukė į vietovę, vadinamą Pullapae.

Išeję į mišką Lietuvos savanoriai pateikė deklaraciją Prezidentui, Seimui ir Nacionalinio saugumo komitetui, kuriuoje reikalaujama priimti krašto apsaugos sistemos socialinių garantijų įstatymą, atriboti policijos ir krašto apsaugos sistemos funkcijas, sudaryti karinę prokuratūrą ir tribunolus, išplėsti SKAT kontržvalgybos tinklą, pavessti SKAT kovoti su organizuotu nusikalstamumu, palikti valstybės sienos apsaugos tarnybą KAM sudėtyje, išduoti savanoriams ginklus ir šaudmenis į namus. Tada buvo skelbiama, kad Lietuvos savanoriai nepatenkinti SKAT struktūrų reorganizacija. Pasak jų, tada LDDP diktavo krašto apsaugos ministrui kariuomenės reorganizaciją, o ministras ją pavyzdingai vykdė. „SKAT naikinimo procesas pasiekė apogėjų: sisteminges šmeižtas kairiosios pakraipos spaudoje, savanorių šalinimas iš darbo, policijos teroras, pulkininko J. Gečo, vadovavusio savanoriams nuo SKAT įkūrimo, nušalinimas, perkeliant jį į kitas pareigas“. Kauno savanoriai savo iniciatyva kovojo su nusikalstamu pasauliu, jie yra nuginklavę kelias nusikaltelių grupuotes. Tačiau J. Maskvyčiui Kauno prokuratūroje

buvo iškelta baudžiamoji byla už tarnybinių įgaliojimų viršijimą – esą birželio pradžioje jis iš vieno piliečio reikalo vo stambios pinigų sumos, grasino policininkams.

Estijos savanorių kuopą buvo nutarta išformuoti po to, kai šie pareiškė apie savo išėjimą iš Apsaugos pajėgų, motyuodami savo sprendimą blogu valstybiniu finansavimu, prastu tiekimu ir netinkamu vadovavimui. Estijos politikai savanorius kaltino politikavimui. Šiai problemai spręsti buvo sudaryta vyriausybinių komisija. Tačiau Estijos Parlamentas nutarė, kad tokia komisija negali būti objektyvi, tikrai yra šališka, nes konfliktą savo sprendimais sukėlė būtent Estijos vyriausybė. Todėl buvo sudaryta kita, parlamentinė, komisija. Kaip Lietuvoje, taip ir Estijoje, parlamentarai važiuodavo pas savanorius derėtis, kalbėtis, tirti susiklosčių padėtį. Rūpinosi, kad nekiltų policijos ir savanorių sudūrimų. Kaip Estijoje, taip ir Lietuvoje, dėl šio dalių savanorių maišto buvo piverstiatsistatyti krašto apsaugos ministrai.

Tačiau pagrindinis panašumas buvo tas, kad abiejose šalyse išprovokuotas savanorių nepasitenkinimas sutapo su okupacinės sovietinės kariuomenės išvedimu. Tiesa, Lietuva buvo kur kas geresnėje padėtyje nei Estija: politikams pavyko išsikovoti, kad iš Lietuvos kariuomenė būtų išvesta anksčiau, nei iš Latvijos, Estijos ir net Rytių Vokietijos.

Tačiau tiriant Estijos savanorių maišto aplinkybes, akiavazdu, kad estai tada taip pat dėjo dideles pastangos, kad iš jų šalies būtų išvesta sovietų kariuomenė. 1993 m. pavasarį viešėdamas Suomijoje Estijos Apsaugos pajėgų vadas Aleksandras Einselinas pareiškė, kad jis esąs įsitikinęs, jog dar tais pačiais metais didesnė Rusijos kariuomenės dalis bus išvesta iš Estijos.

1993 m. rugpjūčio 2 d. Es-

tijos apsaugos ministerija suorganizavo seminarą žurnalistams, kuriame išsakė nuomonę, kad didžiausia grėsmė Estijai kyla iš Rusijos pusės. Jos saugumui ir vidaus stablumui labiausiai kenkė „šalyje dislokuota Rusijos kariuomenė, prorusiškai nusiteikę visuomenės sluoksnių, rusų žvalgybos infiltracija į Estijos valstybės struktūras, organizuotas nusikalstamumas ir atominių objektų bei ekologiškai kenksminga gamyba“. Kaip dar vienas grėsmės faktorius buvo įvardytas tada Estijoje gyvenę Rusijos kariuomenės atsargos karininkai, kurių buvo prisikaičiuota 9100. Pasak estų, 70 proc. iš jų turėjo ginklus, taip pat ir automatiniai. Štai tokiomis sąlygomis estai galvojo apie savo šalies apsaugą.

Minėti panašumai nesenėje Lietuvos ir Estijos istorijoje bei dabartyje tikriausiai nėra atsikritinių. Jei 1993 m. sukiršinti savanorius, juos sunaišinti, silpninant ką tik Nepriklausomybė atkūrusių šalių valstybinį saugumą bei teršiant jų vardus tarptautiniu mastu, buvo Rusijos specialiųjų tarnybų sumanymas, tai priežastis akivaizdi: kenkti nepriklausomoms šalims, stengiantis jas susigrąžinti imperiniu pavaldumui, užkirsti keliją lietuvių ir estų politikams, reikalavusiems išvesti okupaciję Rusijos kariuomenę.

Lietuvoje šiandien megina įteigtis, kad savanorius maištuiskatino V. Landsbergis. Laikantis šios logikos profesorių būtų galima kaltinti ir Estijos jėgerių maišto sukurstymu. Tačiau tokios išvados keltų juoką net vaikui. Šiandienos sutapimai, kai tiek Lietuvoje, tiek Estijoje keliamos bylos Laisvės kovų dalyviams, parodant juos neva kaupiančius ginklus, taip pat akivaizdžiai priklauso vieno autorius rankai. Atrodo, kad dabar besidarbujantis „autorius“ yra tas pats, kuris darbavosi ir 1993 m.

Ingrida VĒGELYTĖ

Vykdykime istorinę misiją

(atkelta iš 1 psl.)

Parašyta trys su puse šimto knygų, prisiminimų apie Lietuvos partizanų kovas, sovietų gulagus, tremties epopėją. Pastatytą šimtai paminklų (vien tik Marijampolės apskritieji jų – pusantro šimto).

Bet iki galio nebūsime įvykdę savo misijos, jeigu liksimė abejangių mokyklai. Tik mes galime skatinti joje patriotines nuostatas. Ledai jau pajudėjo. Daug priklausuo nuo mū-

sų aktyvumo. Mes turime pasinaudoti Prezidento apsilankymo Kazlų Rūdos Kazio Griniaus gimnazijoje atviroje pamokoje metu rezistencijos tema išreikštū aiškiu pasiskymu už rūmtą rezistencijos istorijos mokymą.

Manome, kad LPKTS filialams vertėtų per mūsų atstovus vėtos savivaldžios tarybose paraginti visuotinės tarybos narių priimti nutarimą, įpareigojant savivaldybių Švietimo sky-

rius sustiprinti rezistencijos istorijos mokymą remiantis mums palankią prezidento V. Adamkaus nuostata. Tai prieš porą metų sėkmingai įvyvendino rokiškėnai. Siūlome vėtos savivaldžių tarybų narius, Švietimo skyrius, istorijos mokytojus aprūpinti rezistencijos istorijos pamokų programą. Ji palengvintų istorijos mokytojams pasiruošimą rezistencijos istorijos pamokoms.

Algimantas LELEŠIUS



2007 m. vasario 23 d.

Apie Vilti, kviečiančią nepalūžti

Vasario pradžioje Kauno įgulos karininkų ramovėje buvo atidaryta pirmoji pomirtinė grafikės Gražinos Didelytės (1938–2007) paroda, padavinta „Lietuvos laisvė Gražinos Didelytės kūryboje“, prisiminta jautri, talentinga dailininkė, visai nesenai – sausio 2-ąją – iškeliaus Anapilin.

G. Didelytė gimė Kaune, vėliau gyveno Vilniuje. Pasutinius gyvenimo metus praleido vaizdingame Dainavos krašte, prie Marcinkonių. Dailininkę pažinojusieji pasakojo, kad ji buvo tiesiog pamiliusi Dzūkiją, ten globojo kiekvieną medį, kiekvieną žolynėlį.

G. Didelytės, pelnusios daug tarptautinių ir respublikinių apdovanojimų, kūryboje – žmogaus, gamtos ir kosmoso harmonija. Parodos atidaryme menotyrininkė Vida Mažrimienė teigė, kad subtilius, oforto technika meistriškai atliki grafikės darbai – be galio poetiški, muzikalūs, lygintini su japonų raižyba. G. Didelytė yra iliustravusi V. Mykolaičio-Putino, O. Mišaiaus, J. Marcinkevičiaus,

A. Puištės poezijos rinkinius. Ją, kaip drąsią asmenybę, bendražygę, jautriai reagavusių į tautos įvykius, prisiminė Kovo 11-osios Akto signataras Algirdas Patackas. G. Didelytė dalyvavo pirmuojuose Lietuvos Atgimimo mitinguo-

tremtyjų, kad gyvenime jai teko sutikti nemažai nukentėjusių nuo sovietų okupacijos. Žurnalisto Raimundo Ylos sukurtas filmas „Žygis į Dolganų žemę“, kuriamas pasakojama apie Lietuvos karininkų tremties ir daugelio iš jų žūties



Domas Akstinas prie G. Didelytės „Sibiro suvenyro“

se, platino draudžiamą spaudą, keliavo tremtinių takais, lankė rezistentų slaptavietes. Kultūros istorikas Domas Akstinas pasakojo, kad kiekvieną savo gyvenimo dieną ji buvo tarsi Lietuvos laisvės karys. G. Didelytė labai jaudino tremties tema – ne tik dėl to, kad giminėje buvo daug iš-

vietų – Užpoliarės Norilską ir jo apylinkes – įkvėpė grafikė sukurti miniatuūrų ciklą „Sibiro suvenyras“. D. Akstinas sakė, kad „Sibiro suvenyras“ – tai Vilnius, kviečianti nepalūžti, nenuleisti rankų ir vesti kitus nuoviską, kas žmogų nužmogina.

Jolita NAVICKIENĖ
Autorės nuotr.

Partizano motina

Noriu papasakoti apie partizano Motiną Angelę Januševičiūtę-Urbienę. Ji gimė 1893 m. Beržynelių k., Klovainių parapijoje, Pakruojo valsčiuje. Anksti mirus motinai, tévas vedė antrą kartą, tad Angelei reikėjo padėti auginti mažamečius vaikus, sunkiai dirbtai.

Ištekėjusi už Antano Urbo Angelę su vyru visas jėgas atidavė naujam gyvenimui: stantė trobas, dirbo žemę, auklėjo vaikus. Jų Urbams Dievas davė keturis – susilaukę Lionės, Antano, Prano ir Marytės. Turėdami 45 ha žemės Antanas ir Angelė Urbai tikėjos lengvesnių dienų su lauksią. Tačiau 1945 m. liepos 24 d. viskas apsivertė aukštyn kojom. Okupantai sugriovė šeimos planus – išardė ūki, vyriausiąjį sūnų Antaną nužudė stribai. Gimtuosius namus Urbams teko palikti. Angelė Urbienė prieverta atvežta į Klovainius, kad atpažintų sūnaus palaikus. Viešai pripažinti negalejo, tačiau iš skausmo plyšo Motinos širdis matant išniekintą sūnų.

Toliau Urbų šeimą ištiko ta pati lemtis, kaip ir daugelį Lietuvos patriotų: nugabentį Šiauliaus, suvarytį į gyvulinus vagonus ir – į tolį, nežinomą kelionę! Tėvą atskyre nuo šeimos dar Lygumuose ir po savaitės jis buvo išežtas į Permes sritį. Angelė Urbienė su-

trimis vaikais ir močiute įgrūdo į kitą vagoną ir po savaitės jie atsidūrė Komijoje, prie Pečioros upės. Čia Urbų šeima palaidojomočiutę, o patys nugabentį Ust Liagos gyvenvietę. Teko dirbtai miškuose, vėliau buvo perkelti į Bolšaja Liagos gyvenvietę. Ten gyveno nemažai lietuvių. Žmonės sunkiai įveikė neįmanomas gyvenimo sąlygas ir vienas po kito mirė. Dirbančiuosius miškuose kontroliavo „masteris“, neleisdavę žmonėms nei ilsėtis, nei minutę kitą grįžti anksčiau.

Vaikystė tremtyje buvo labai sunki, tačiau ji prabėgo užleisdama vietą jaunystei. Skaudžiausia buvo Urbų šeimai susitaikytis Mamos mirimi. Jos neteko 1947 m. vasario 17 d. Priešmirtijis sakė: „Jei bus kada nors galimybė, paveržkite mano kaulelius į Lietuvą“. Po dvejų metų į tremties vietą atvyko Antanas Urbas, vėliau – Lionė. Reabilitavo Urbų šeimą 1958 m., tačiau teko pasirašyti, kad į Lietuvą negrįš ir turto nereikalaus. To niekas nepaisė – į Lietuvą Urbai grįžo 1959 m.

Antanas Urbas mirė 1962 m. Palaidotas Klovainių kapinėse. Angelės palaikai iš tolmosios tremties parvežti 1980 m. ir palaidoti tame pačiame kape, kur ilsisi Antanas Urbas. Pavyko surasti ir partizanų – sūnaus Antano Urbo bei jo kovų draugo Česlovo Jurgaičio palaikus. Dabar Laisvės kovotojai išsisi Klovainių kapinėse.

Parengė Pranas URBAS



Tokį ženklą LPKTS iniciatyva rengiamasi pritvirtinti prie Lietuvos partizanų Motinų paminklų

Naujos knygos

“Nuvytę žiedai”

“Eiles pradėjau rašyti ketvirtoje klasėje. Vaikystėje ir jaunystėje rašytas eiles teko sunaikinti, nes gyvenimas mane nubloškė toli nuo tėvynės”, – rašo buvusi tremtinė uteniškė Ona Puodžiukienė, poezijos knygelės „Nuvytę žiedai“ autore.

Partizaninio karo metais Lietuvos katalikių moterų organizacija rinko maisto produktus, vaistus ir teikė juos partizanams. Aukštaitijoje, Vyžuonų miške, išskirė partizanai labai vertino tokią paramą. Onutė dažnai lankė ir teikė paramą Gedimino būrio partizanams, vadovaujamo Klajūno. Prisiminimuose ji rašo apie Vytauto apyg. vadą Vincą Kaulinį ir jo bendražygius. Nedidėlės apimties knygelėje sudėti lyriški eileraščiai – „Aukštaitijos artojeliai“, „Vakarų žara“, „Utena“, skaudžia realybė dvelkia eilės apie tremtį ir sunkias to laiko-

tarpio dienas eileraščiuose „Mes važiuojam“, „Laiškas mamai“ ir kituose.

Knygelėje publikuojami ir autorės prisiminimai apie pasipriešinimo kovą, netektis

Ona Puodžiukienė

NUVYΤĘ ZIEDAI

bie žmonių išgyvenimus.

„Nors mažą žiupsnelį savo eilių ir straipsnių noriu palikti jaunajai kartai“, – rašo autorė.

Aušra ŠUOPYTĖ

Keletas teiginių dėl vykdomos kampanijos

(atkelta iš 4 psl.)

Tačiau ar VSD, kuriam patikėta rūpintis Lietuvos Respublikos nacionalinio saugumo užtikrinimui, pridera organizuoti provokacijas, kurios iš esmės yra naudingos tik imperinei Kremliaus politikai, siekiant sukompromituoti Laisvės gynėjus, dešiniąsias politines jėgas ir skleisti dezinformaciją, kuri, rengiantis būsimai rinkimų kampanijai, naudojama prorusiškų jėgų naudai.

Kodėl Lietuvos Respublikos VSD ir STT nesiima preventijos priemonių, kurios galėtų apsaugoti piliečius nuo Lietuvoje veikiančių svetimų specialiųjų tarnybų rezgamų provokacijų. Kodėl įveiklankė koordinuojama, nors pasitaiko, kad kiekviens iš jų neretai domisi tuo pačiu objektu.

Kyla klausimas, kodėl Valstybės saugumo departamentas (VSD), užuot vykdę antivalstybinės veiklos preventiją, noriai imasi Kremliai naudingų provokacijų, nors Operatyvinės veiklos įstatymas leidžia naudoti nusikalstamos veiklos mode-

lij tik su generalinio prokuro ar jo įgalioto pareigūnoleidimu.

Siame klausime slypi nesunkiai įžvelgiamas atsakymas. Juk Nepriklausomoje Lietuvos viešai išsvariausiu nacionalinį šalies saugumą užtikrinančiu institucijų – Valstybės saugumo departamento – vadovauti buvo pasiskirtas KGB rezervininkas. Visos okupanto represinės struktūros – NKVD, NKGB, MVD, MGB, KGB, vykdžiūs Lietuvos genocido ir karinio nusikaltimų, kuriems nėra senaties, yra nusikalstamos ir tų struktūrų nariai neturėtų būti skiriami dirbtai valstybinė darbą.

Kyla dar vienas klausimas: ar tokia veika, kada antivalstybinės jėgos (tariamai?) įstačiomyne keliu teisėtai užvaldo gyvybiškai svarbią valstybės instituciją, nėra legalizuota reokupacijos forma. Ar tuo neturėtų susirūpinti aukščiausioji šalies valdžia ir piliečių visuomenė?

Buvęs politinis kalnynas Algirdas PETRUSEVIČIUS



Kiekvieną dieną, kiekvienu valandą gatvėje, autobuse, parduotuvėje mūsų akys sustinka šimtus mums nepažįstamų praeivų, bendrakeleivių, slysta veidais mūsų amžininkų, gyvenančių su mumis viename mieste, gal visai šalia. Bet akimirka, ir visa tai dingsta iš atminties, tarsi ir nebuvę. Nedaugelis sutiktuju pasilia ka mūsų atmintyje, paliečia mūsų širdis ilgam, tampa mūsų dvasinio gyvenimo dalimi. Dar rečiau visa tai įvyksta stiga, visai netikėtai, kaip koks vidinis prabudimas ar atradimas, ir tampa vienu iš tų susitikimų, apie kuriuos sakoma: „Jie neužmirštami“. Kiekvienu kart iš sutiko žmogaus mes tikimės savo pačių gyvenimo filosofijos pagrindimo, likimo paslapties supratimo. Tokį žmogų, kurio jau niekad ne pamiršiu, aš ir mano draugė Stanislava Staškuvienė suradome ieškodamos žmonių, galinčių pristatyti savo kūrybą buvusių politinių kalinių ir tremtinių darbų parodoje. Tada mes sutikome Eleną Labuckaitę-Emiliją Tolkienę.

Nuo savo namų slenkščio ji žvelgė su dvasine, žmogiška ramybė dvelkiančia ir neužčiuopama sielos ir minties pažadinta ugnėlyje. Ji žiūrėjo į tolį, žiūrėjo ne į kažką konkretaus, žiūrėjo kažkaip „iš savęs“, pripildytą vidujai ir dvasiškai išlaikyta.

Kai pradėjome su ja kalbėtis ir atrinkinėti parodai piešinius, mums atrodė, kad esame pažiūstamos jau daugeli metų, dalyvavome tuose pačiuose įvykiuose ir gyvenome tuo pačiu metu. Rodydama savo piešinius autorė tarsi dikta, kaip mes privalome visa tai matyti ir jausti, o mes tik sėmėme pilnomis rieškučiomis ir déjomės giliai į savo labiausiai saugomas talpyklas. Ji pareikšdavo savo nuomonę ramai, tarsi įtikėjusi, užtikrin-

ta savo tiesa. Bet kartu Emilija savo asmenį tarsi paslėpdavo, nieko apie save neteikdama. Mes iš karto susižavėjome ne tik darbais, bet ir pačią Emiliją, atrašdamos tiek daug neatpažintų dalykų savoje, savo gyvenimuose. Ji tapo mums vyresniaja drauge, patarėja, kuri švelniai tarsi mama mus vadino „savo mergaitėmis“.

„Gyvenimas susidea iš įvykių ir faktų grandinės. Kažkā galime pasirinkti, daug kas nepriklauso nuo žmogaus valios. Sakome – taip buvo. Mane visą gyvenimą labai stipriai saugojo ir vedė Dievo ranka,“ – pasakojo Emilija, ir visas jos nелengvas, bet labai turinėtas gyvenimas prabėgo tarsi matytume ji kino juoste.

Elena Labuckaitė gimė 1921 m. gruodžio 26 d. Utenoje. Nerūpestinga vaikystė prabėgo tėvų, brolio Mykolo bei seserų Natalijos ir Verutės meilės apsupty. Jaunystė tapo jos svajonių išsiplėdymo metais, nes Elena baigė Tauragės mokytojų seminarą ir pradėjo dirbtį pradinį klasių mokytoja. Lietuvą okupavus sovietams, dylikiai jos pusbrolių išėjo partizanauti, o jauna Elena tapo partizanų ryšininkė, rėmėja, slauge, pagalbininkė visur, kur tik reikėjo. Ji glaudėsi pas gerus žmones, pas partizanus, keitėvardą ir pavardę, gyvenamają vietą, tačiau vienkart buvo suimta, kalinta Rokiškio kalėjime.

Nuo 1946 m. Elena Labuckaitė-Emilija Tolkienė gyvena Šiauliouose, kur jau šešias-



Elena Labuckaitė-Emilija Tolkienė
Utenos savivaldybės kultūros namuose
autorinės parodos „Sugržimas“ atidarymo metu

dešimt metų prižiūri ir tvarko Lietuvos karių savanorių kapines bei aktyviai dalyvauja LPKTS Šiaulių filialo veikloje ir mokytojų senjorų klube „Šviesa“. Piešti Elena Emilija mėgo nuo jaunystės. Ką širdis sako, tą ir piešia. Didelį impulsą kurti davė šviesios atminties brolis Mykolas Labuckas, buvęs Kauno muzikinio teatro vyriausias dailininkas, sukūrės nemažai scenografijos darbų ir kituose teatruse. Jos darbuose atispindi meilė Lietuvos partizanams, skausmas ir ilgesys kartu su Sibiro tremtiniais, Lietuvos atgimimo džiaugsmas ir viltis. Viltis, kad niekada nepasikartos tie žiaurūs metai. Daug Emilijos darbų nutapytų istorinė tema: „Sibiras“, „Parklupdyta, bet nenugalėta“, triptikas „Imkit mane ir skaitykit“, „Karalius Mindau-

gas“ ir kt., nemažas pluoštas – filosofine, žmogaus gyvenimo prasmės, būties tema: „Našlaitėlė“, „Laidotuvės“, „Motinystė“ ir kt. Juose panaudota daug simbolių, tokius kaip moteris, saulė, paukštis, žemė, kryžius, ažuolas. Jos darbuose žavi labai įdomiai perteikti gimtosios Utėnos vaizdai: gražuolis Dauniškio ežeras ir už keturių kilometrų nuo namų esantis Ažuolijos miškas.

Galbūt sužavėta Emilijos meilės ir nostalgijos tėviškei jausmų mokytoja Stanislava Staškuvienė sugalvojo Elenos Labuckaitės-Emilijos Tolkienės 85-ųjų metinių paminėjimą surengti jos mylimoje gimtinėje Utene. Ji susisiekė su Emilijos artimaisiais ir ją pažino-

jusiais žmonėmis, su LPKTS Utenos filialo nariais, savivaldybės Kultūros namų direkcija, Utenos pagrindine mokykla, kurioje 1944–1945 m. mokytojavo jubiliatė. Visi su džiaugsmu sutiko padėti. 2007 m. sausio 13 d. Utenos savivaldybės kultūros namuose prie gražuolio Dauniškio ežero įvyko gimtinėn po šešiasdešimt vienerių metų sugržusios šiaulietės buvusios politinės kalinių, partizanų rėmėjų, ryšininkės, slaugytojos Elenos Labuckaitės-Emilijos Tolkienės 85-ųjų metinių paminėjimas. Ta proga atidaryta jos tapybos paroda „Sugržimas“. Parengtu montažu jubiliatė sveikino Šiaulių Simono Daukanto vidurinės mokyklos moksleiviai su mokytoja Stanislava Staškuvienė, Utenos pagrindinės mokyklos moksleiviai skyrė jai muziki-

Sugržusi gimtinėn ir padovanojusi savo miestui tokia gražią parodą Emilija su grupėjų atydėjusių šiauliškių ir gimtinėje ją pasitikusių uteinškių aplankė tévelių Amžinuojo poilsio vietą senosiose Utenos kapinėse bei dar jau nystėje prižiūrėtus Lietuvos karių savanorių kapus, uždegė padėkos ir meilės liepsnelės jų atminimui, aplankė Kraštotoyros muziejų, kuriamo papasakojo jaunimui daug įdomių dalykų iš netolimos praeities. Išvažiuodama iš Utenos, Elena Emilija parodė Vilniaus gatvėje tévelio pastatytus namus bei aikštę, kur ji dar vis prisimena suguldytus partizanų kūnus.

Ko galėtume jai palinketi sukakties proga? Kad nepavargtų ir dar ilgam užtektų sveikatos, iki šiol neišsenkančio optimizmo, tikėjimo, kad tai, ką daro, tikrai daug kam reikia.

Aldona TRASKINIENĖ,
Šiaulių "Sandoros"
pagrindinės mokyklos
dailės mokytoja
R. Struopos nuotr.

Dėl dviejų procentų gyventojų pajamų mokesčio paramos

Rekomenduojame, kad gyventojai, pildydamai prašymus peresti iki 2 procentų pajamų mokesčio sumos Lietuvos vienetas, pagal Lietuvos Respublikos labdaros ir paramos įstatymą turintiemis teisę gauti paramą (forma FR0512), ir norėdami skirti paramą filialui, 10 laukelyje turėtų nurodyti Lietuvos politinių kalinių ir tremtinų sąjungos kodą (kodas 300032645), o 15 laukelyje įrašyti Lietuvos politinių kalinių ir tremtinų sąjungos filialo* atskaitomosios sąskaitos numerį (FR0512 formos pildymo taisyklės). Atlikus skaičiavimą pagal pateiktus prašymus paskaičiuota suma bus pervaista į pagrindinės įmonės sąskaitą, tačiau kreipiantis į VMI galima bus išrašyti pajamą apie sumų pervedimą pagal prašymuose nurodytas sąskaitas.

* - kiekvienas, norintis paremti, įrašo savo filialo atskaitomosios sąskaitos numerį, kurį galima sužinoti tik savo filialo būstine.

Dokumento numeris:		FR0512	Metų metais:	03
I. Atlikojo vardas:		ELENA LABUCKAITĖ-EMILIJOS TOLKIENĖ		
II. Adresas:		Utenos savivaldybės kultūros namai, Utenos g. 10, LT-65100 Utena		
III. Filialo kodas:		300032645		
IV. Filialo pavadinimas:		Utenos savivaldybės kultūros namai		
V. Filialo adresas:		Utenos savivaldybės kultūros namai, Utenos g. 10, LT-65100 Utena		
VI. Filialo kodas:		300032645		
VII. Filialo pavadinimas:		Utenos savivaldybės kultūros namai		
VIII. Filialo adresas:		Utenos savivaldybės kultūros namai, Utenos g. 10, LT-65100 Utena		
IX. Filialo kodas:		300032645		
X. Filialo pavadinimas:		Utenos savivaldybės kultūros namai		
XI. Filialo adresas:		Utenos savivaldybės kultūros namai, Utenos g. 10, LT-65100 Utena		
XII. Filialo kodas:		300032645		
XIII. Filialo pavadinimas:		Utenos savivaldybės kultūros namai		
XIV. Filialo adresas:		Utenos savivaldybės kultūros namai, Utenos g. 10, LT-65100 Utena		
XV. Filialo kodas:		300032645		
XVI. Filialo pavadinimas:		Utenos savivaldybės kultūros namai		
XVII. Filialo adresas:		Utenos savivaldybės kultūros namai, Utenos g. 10, LT-65100 Utena		
XVIII. Filialo kodas:		300032645		
XIX. Filialo pavadinimas:		Utenos savivaldybės kultūros namai		
XX. Filialo adresas:		Utenos savivaldybės kultūros namai, Utenos g. 10, LT-65100 Utena		
XXI. Filialo kodas:		300032645		
XXII. Filialo pavadinimas:		Utenos savivaldybės kultūros namai		
XXIII. Filialo adresas:		Utenos savivaldybės kultūros namai, Utenos g. 10, LT-65100 Utena		
XXIV. Filialo kodas:		300032645		
XXV. Filialo pavadinimas:		Utenos savivaldybės kultūros namai		
XXVI. Filialo adresas:		Utenos savivaldybės kultūros namai, Utenos g. 10, LT-65100 Utena		
XXVII. Filialo kodas:		300032645		
XXVIII. Filialo pavadinimas:		Utenos savivaldybės kultūros namai		
XXIX. Filialo adresas:		Utenos savivaldybės kultūros namai, Utenos g. 10, LT-65100 Utena		
XXX. Filialo kodas:		300032645		
XXXI. Filialo pavadinimas:		Utenos savivaldybės kultūros namai		
XXXII. Filialo adresas:		Utenos savivaldybės kultūros namai, Utenos g. 10, LT-65100 Utena		
XXXIII. Filialo kodas:		300032645		
XXXIV. Filialo pavadinimas:		Utenos savivaldybės kultūros namai		
XXXV. Filialo adresas:		Utenos savivaldybės kultūros namai, Utenos g. 10, LT-65100 Utena		
XXXVI. Filialo kodas:		300032645		
XXXVII. Filialo pavadinimas:		Utenos savivaldybės kultūros namai		
XXXVIII. Filialo adresas:		Utenos savivaldybės kultūros namai, Utenos g. 10, LT-65100 Utena		
XXXIX. Filialo kodas:		300032645		
XL. Filialo pavadinimas:		Utenos savivaldybės kultūros namai		
XLI. Filialo adresas:		Utenos savivaldybės kultūros namai, Utenos g. 10, LT-65100 Utena		
XLII. Filialo kodas:		300032645		
XLIII. Filialo pavadinimas:		Utenos savivaldybės kultūros namai		
XLIV. Filialo adresas:		Utenos savivaldybės kultūros namai, Utenos g. 10, LT-65100 Utena		
XLV. Filialo kodas:		300032645		
XLVI. Filialo pavadinimas:		Utenos savivaldybės kultūros namai		
XLVII. Filialo adresas:		Utenos savivaldybės kultūros namai, Utenos g. 10, LT-65100 Utena		
XLVIII. Filialo kodas:		300032645		
XLIX. Filialo pavadinimas:		Utenos savivaldybės kultūros namai		
L. Filialo adresas:		Utenos savivaldybės kultūros namai, Utenos g. 10, LT-65100 Utena		
LI. Filialo kodas:		300032645		
LII. Filialo pavadinimas:		Utenos savivaldybės kultūros namai		
LIII. Filialo adresas:		Utenos savivaldybės kultūros namai, Utenos g. 10, LT-65100 Utena		
LIV. Filialo kodas:		300032645		
LV. Filialo pavadinimas:		Utenos savivaldybės kultūros namai		
LVI. Filialo adresas:		Utenos savivaldybės kultūros namai, Utenos g. 10, LT-65100 Utena		
LVI. Filialo kodas:		300032645		
LVII. Filialo pavadinimas:		Utenos savivaldybės kultūros namai		
LVIII. Filialo adresas:		Utenos savivaldybės kultūros namai, Utenos g. 10, LT-65100 Utena		
LVIX. Filialo kodas:		300032645		
LVX. Filialo pavadinimas:		Utenos savivaldybės kultūros namai		
LVXI. Filialo adresas:		Utenos savivaldybės kultūros namai, Utenos g. 10, LT-65100 Utena		
LVXII. Filialo kodas:		300032645		
LVXIII. Filialo pavadinimas:		Utenos savivaldybės kultūros namai		
LVXIV. Filialo adresas:		Utenos savivaldybės kultūros namai, Utenos g. 10, LT-65100 Utena		
LVXV. Filialo kodas:		300032645		
LVXVI. Filialo pavadinimas:		Utenos savivaldybės kultūros namai		
LVXVII. Filialo adresas:		Utenos savivaldybės kultūros namai, Utenos g. 10, LT-65100 Utena		
LVXVIII. Filialo kodas:		300032645		
LVXIX. Filialo pavadinimas:		Utenos savivaldybės kultūros namai		
LVXVII. Filialo adresas:		Utenos savivaldybės kultūros namai, Utenos g. 10, LT-65100 Utena		
LVXVII. Filialo kodas:		300032645		
LVXVII. Filialo pavadinimas:		Utenos savivaldybės kultūros namai		
LVXVII. Filialo adresas:		Utenos savivaldybės kultūros namai, Utenos g. 10, LT-65100 Utena		
LVXVII. Filialo kodas:		300032645		
LVXVII. Filialo pavadinimas:		Utenos savivaldybės kultūros namai		
LVXVII. Filialo adresas:		Utenos savivaldybės kultūros namai, Utenos g. 10, LT-65100 Utena		
LVXVII. Filialo kodas:		300032645		
LVXVII. Filialo pavadinimas:		Utenos savivaldybė		



2007 m. vasario 23 d.

Tremtinys

Nr. 8 (742)

7

Škelbimai

Atsiliepkite

Nuotraukose įamžinti Mordovijos Potmos gyvenvietės, p/d Jamal, g/s 385/1 įvairių tautybių politinės kalinės.

1. 1955 m. rugėjo 6 d. Pirma mechanikų pamaina. Pirmoje eilėje ukrainietės, antroje eilėje (iš kairės): Stefanija Naninec iš Drogobycskos sr., Slavskio r., Lavočnojės k., dirbo kalvė; Ira, mechanikė; Genė Diakiv, mechanikė; Irina, elektrikė. Trečioje eilėje: pirmos iš kairės pavardės neprisimenu; Vera Melničiuk, sandelininkė; Olga Boreiko iš Rovensko sr., tekintoja; Evgenija Fiodorovna Sprinskaja iš Borislavo, mechanikė; Nina Karaž; Marija Kačmar iš Lvovo sr. Bomoriažsko r. Dunajovo gyv. Ketvirtijoje eilėje: Tereza Zalinskaja, lenkė iš Gdansko; Marijka, mechanikė; Ana Sidorovič iš Drogobycskos sr. Krukeničesko r. Bolianovičių gyv., Evgenija Chalaimova-Beunkova; 5, 6, 7 – ukrainietės, dirbo mechanikėmis.

2. 1956 m. kovo 10 d. Guculų šokių ansamblio nariai. Ansambli subūrė Lesė Blavatskaja iš Lvovo. Su akordeonu – lieutuvė Stanislava Osmontaitė.

3. 1954 m. sausio 10 d. Mechanikų pamaina. Pirmoje eilėje (apacioje) lietuvės. Antroje eilėje: Ira, 29 metų, elektrikė; lietuviė (pavardės neprisimenu); Marijka, ukrainietė; Tereza Zelinskaja, lenkė iš Gdansko; Stefanija Naninec, ukrainietė, dirbo kalvė; Olga Boreiko, tekintoja; Irina; pavardės neprisimenu; Diana Sidorovič iš Drogobycskos sr.; Evgenija Chalaimova iš Jaroslavlio.

Jei nuotraukose ką nors atpažinote, rašykite adresu: Евгения Халаймова (Беункова), 150049 г. Ярославль Россия, ул. Рыбинская д. 59 кв. 10. Tel. 0074852 217 741, arba „Tremtinio“ redakcijai.



Užjaučiame

Nuoširdžiai užjaučiame LR Seimo narį dr. Povilą JAKUČIONIĮ dėl brolio mirties.

LPKTS Prienų filialo taryba

Projektas "Europos teatrai"

Kovo 24 d. P. Čaikovskio "Pikų dama" Rygos nacionalinėje operoje. Bilietas 8 LVL, kelionė ir ekskursija po Rygą 68 Lt. Registracija iki kovo 1 d.

Gegužės 5 d. D. Pučinio "Bohema", gegužės 19 d. S. Moniuškos "Halka" Varšuvos didžiajame teatre. Ekskursija po Varšuvą. Kaina 130 Lt. Registracija iki balandžio 15 d.

Grupėms 15 ir daugiau asmenų – nuolaidos. Kreiptis tel. (8 37) 205 482 nuo 10 iki 16 val., mob. 8 689 54 571 visą dieną, el.p. cepurniene@delfi.lt

Kovo 1 d. (ketvirtadienį) 11 val. Jurbarko kultūros centre, Dariaus ir Girėno g. 96, įvyks LPKTS Jurbarko filialo narių ataskaitinis rinkiminis susirinkimas. Registracija 10 val. Turėkite nario pažymėjimą. Galėsite sumokėti nario mokestį, užsiprenumeruoti „Tremtinį“. Kviečiame aktyviai dalyvauti.

Atsiliepkite

Prašyčiau atsiliepti pažinojusiuosius partizanus Antoną KASPERAVIČIŪ-Robinsoną, Klemensą MACEINĄ bei Povilą STRAVINSKĄ, žuvusius 1947 m. kovo 5 d. Kuno r., Jurginiškėse. Nužudytiųjų kūnai buvo išniekinti Garlavoje.

Skambinkite tel. (8 37) 568 808, mob. 8 620 82 265 Dinui Kurauskui.

Keliaukime!

Kiekvieną šeštadienį ir sekmadienį „Druskininkų vandens atrakcionų parkas“. Maudynių trukmė pagal pasirinkimą. Kaina 40 Lt (kelionė autobusu ar mikroautobusu, kelionės vadovo paslaugos).

Grupėms 15 ir daugiau – maudynėms 5 proc. nuolaida, data ir kaina sutartinė.

Kreiptis tel. (8 37) 205 482 nuo 10 iki 16 val., visą dieną mob. 8 689 54 571, el.p. cepurniene@delfi.lt, K. Doneičio g. 69, Kaunas, arba tel. (8 5) 262 3726, mob. 8 61143 749; Trakų g. 9/1, Vilnius.

Informacija internete www.turistas.lt.

Dėmesio!

Kitas "Tremtinio" numeris išeis kovo 9 dieną.

ILSĒKITĖS RAMYBĖJE

Juozas Kluonius

1930–2007

Gimė Šakių r. Gelgaudiškio apyl. Daukantiškių k. ūkininkų šeimoje, auginoje penkis vaikus. Sovietams okupavus Lietuvą buvo suimtas už ryšius su partizanais. Nuteistas 25 m. lagerio. Kalėjo Komijos, Intos, Dzezkazgano lageriuose. Sugrižęs apsigyveno Pavilonio tarybiname ūkyje, vedė. Vėliau persikėlė gyventi į Jurbarką, dirbo suvirintoju. Nuoširdžiai užjaučiame žmoną, dukterį, sūnus ir vaikaičius.

LPKTS Jurbarko filialas

Anelė Jonaitytė-Jasilionienė

1928–2007

Gimė Alksnupių k., Šeduvos valsč., Panevėžio aps., ūkininkų šeimoje, auginoje tris dukteris ir sūnų. Mokėsi Sielaikonių pradinėje mokykloje ir Šeduvos progimnazijoje. 1948 m. Anelė kartu su tėvais ir seserimi buvo ištremta į Krasnogarsko kr. Partizansko r. Birisuko gyv. Tremtyje ištakėjo už Broniaus. Užaugino dvi dukteris ir du sūnus. 1959 m. grįžo į Lietuvą, į gimtuosius Alksnupius. Išdarbino kolūkyje, iki pensijos dirbo gyvulininkystės fermose.

Palaidota Alksnupių kapinėse.

Nuoširdžiai užjaučiame vaikus su šeimomis, seserų ir brolio šeimas, gimines ir artimuosius.

LPKTS Radviliškio filialas

Juozas Sakavičius

1923–2007

Gimė Pilvingio k., Medringės valsč., Varėnos aps., mažžemėlių ūkininkų šeimoje. Anksti mirus tėvui, piemenavo. Antrą kartą sovietams okupavus Lietuvą slapstėsi nuo kariuomenės. 1945 m. buvo suimtas. Be teisimo išvežtas į Vorkutas lagerius. Po penkerių metų lagerio ištremtas į Krasnogarsko kr. Vedė buvusią politinę kalinę. Užaugino penkis vaikus. Grįžę su šeima apsigyveno Marijampolės r. Ivantiškių k.

Palaidotas Kalvarijų parapijos kapinėse.

Užjaučiame žmoną ir vaikus su šeimomis.

LPKTS Marijampolės filialas

Bronislovas Aglinskas

1922–2007

Gimė Kauno r. Panemunės valsč. Vainatrakio k. 1945 m. buvo suimtas ir nuoširdžiai užjaučiame žmoną ir vaikus su šeimomis, seserų ir brolio šeimas, gimines ir artimuosius.

LPKTS Šilagirio filialas

Benediktas Valeika

1926–2007

Gimė Gelgaudiškyje, Šakių aps. Pirmą kartą teistas už partizanų rėmimą ir dalyvavimą rezistencinėje veikloje. Antrą kartą įkalintas atsisakęs bendradarbiauti su represinėmis struktūromis, išduoti kovos draugus, bendražygius. Kalėjime praleido 14 metų.

Palaidotas Panevėžyje, Šilagirio kapinėse.

Nuoširdžiai užjaučiame šeimos narius, gimines ir artimuosius.

LPKTS Šilagirio filialas

SL289

Redaktorė - Jolita Navickienė

Redakcija: Aušra Šuopytė,

Dalia Maciukevičienė,

Vesta Milerienė

Mūsų adresas: Laisvės al. 39, LT-44309 Kaunas, tel. (8 37) 323 204, faksas (8 37) 323 214

El. paštas: tremtinys@erdves.lt, LPKTS puslapis internte: <http://www.lpkts.lt>

Įmonės kodas 3000 32645. Ats./sąsk. AB "Vilniaus bankas", kodas 70440, Nr. LT18 70440600 0425 8365.

Spausdino spaustuvė UAB "Rinkos aikštė", Josvainių g. 41, Kėdainiai

Offsetinė spauda 2 sp. lankai. Tiražas 3935. Užs. Nr.

Kaina 1,30 Lt

Tremtinys

Redakcija paslieka teisę trumpinti ir redaguoti straipsnius, rankraščiai negražinami. Redakcijos nuomonė nebūtinai sutampa su autoriaus nuomone.